

قانون موافقت نامه همکاری در زمینه پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری در دریای خزر

برای دریافت قانون های بیشتر به پایگاه خبری تحلیف مراجعه کنید

www.tahleif.ir

قانون موافقت نامه همکاری در زمینه پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری در دریای خزر

ماده واحده -

موافقت نامه همکاری در زمینه پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری در دریای خزر مشتمل بر یک مقدمه و بیست و دو ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره -

رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹)

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

در اجرای این موافقت نامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقت نامه همکاری در زمینه پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری، در دریای خزر

دولت های جمهوری آذربایجان، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری قزاقستان، فدراسیون روسیه و ترکمنستان که از این پس «طرف ها» نامیده می شوند، بر اساس روابط دوستانه و همکاری بین کشورهای ساحلی دریای خزر و مردمان خود و با تأکید بر تعهد خود برای توسعه بیشتر آن؛ با تأکید بر نقش سازمان ملل متحد و دیگر سازمان های بین المللی در امداد رسانی برای پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری؛ با تصدیق احتمال شرایط اضطراری با منشأ طبیعی و انسانی که امکان واکنش به آن توسط یک طرف میسر نمی باشد و نیازمند عملیات هماهنگ کشور طرف ها به منظور پیشگیری و واکنش به آن ها است؛ با آگاهی از خطری که شرایط اضطراری ایجاد می کند؛ با در نظر گرفتن مفاد کنوانسیون چهارچوب حفاظت از محیط زیست دریایی دریای خزر (کنوانسیون تهران) مورخ سیزدهم آبان ۱۳۸۲ برابر با چهارم نوامبر ۲۰۰۳؛ با تصدیق مسئولیت در برابر نسل های آتی در زمینه حفظ زیست بوم منحصربه فرد دریای خزر؛ در تلاش برای توسعه همکاری علمی فنی در زمینه پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری؛ در موارد زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

اصطلاحاتی که در این موافقت نامه به کار برده شده اند، دارای معانی زیر می باشند:

«شرایط اضطراری»: وضعیتی که در نتیجه حادثه، بلا یا سانحهای با منشأ طبیعی یا انسانی رخ میدهد و باعث یا ممکن است باعث آسیب به سلامتی انسان‌ها، محیط زیست، تأسیسات زیربنایی اجتماعی و صنعتی، زیان مادی قابل‌توجه و اختلال در زندگی روزانه شود؛

«طرف درخواست‌کننده»: طرفی که از طرف‌های دیگر درخواست اعزام گروه‌های امداد‌رسان، تجهیزات و وسایل امدادی را می‌نماید؛

«طرف تأمین‌کننده»: طرفی که درخواست طرف درخواست‌کننده را در مورد ارسال گروه‌های امداد‌رسان، تجهیزات و وسایل امدادی اجابت می‌نماید؛

«منطقه شرایط اضطراری»: محدوده‌ای که در آن شرایط اضطراری رخ داده است؛

«مقام صلاحیت‌دار»: مقامی که از سوی هر یک از طرف‌ها برای هماهنگ‌سازی فعالیت‌های مربوط به اجرای این موافقت‌نامه تعیین شده است؛

«واکنش به شرایط اضطراری»: عملیات نجات و دیگر اقدامات اضطراری که در صورت بروز شرایط اضطراری صورت می‌گیرد و هدف از آن‌ها نجات دادن جان افراد و حفظ سلامتی آن‌ها، حفاظت از محیط زیست و کاهش میزان خسارت‌ها و صدمات مادی است و مناطق شرایط اضطراری را نیز در بر می‌گیرد.

«گروه امداد‌رسان»: گروه سازمان‌یافته‌ای از کارشناسان مجهز به تجهیزات لازم که از سوی طرف تأمین‌کننده برای کمک‌رسانی در نظر گرفته شده‌اند.

«تجهیزات»: مواد، وسایل حمل و نقل، ابزار فنی، تجهیزات گروه امداد‌رسان و تجهیزات شخصی اعضای گروه از جمله داروها و تجهیزات پزشکی لازم برای کمک به گروه امداد‌رسان در طی دوره عملیات امداد و نجات؛

«وسایل امدادی»: اقلامی که برای توزیع رایگان در بین اشخاص آسیب‌دیده از شرایط اضطراری در نظر گرفته شده‌اند؛

«پیشگیری از شرایط اضطراری»: مجموعه اقدامات پیشگیرانه‌ای که به‌منظور به حداقل رساندن تا حد امکان خطر بروز شرایط اضطراری و اثرات آن بر سلامتی انسان‌ها و محیط زیست صورت می‌گیرد؛

«طرف‌گذری»: طرفی به غیر از طرف درخواست‌کننده که از طریق قلمرو آن، گروه امداد‌رسان، تجهیزات و وسایل امدادی، گذر می‌کنند.

ماده ۲- حیطه شمول

۱- این موافقت‌نامه، همکاری میان طرف‌ها در صورت بروز شرایط اضطراری با منشأ طبیعی و انسانی در دریای خزر را تنظیم می‌نماید.

۲- این موافقت‌نامه به‌منظور پیشگیری و یا واکنش به شرایط اضطراری در دریای خزر در صورتی اعمال خواهد شد که یک طرف به‌تنهایی نتواند با آن مقابله کند. در چنین شرایطی، طرف مزبور حق دارد از طرف یا طرف‌های دیگر درخواست کمک نماید.

همچنین این موافقتنامه چنانچه طرف درخواستکننده بر این باور باشد که شرایط اضطراری ایجادشده در خشکی آن طرف، ممکن است بر دریای خزر تأثیر منفی داشته باشد، اعمال خواهد شد.

ماده ۳- اصول

طرف‌ها، در زمینه پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری طبق قوانین ملی خود و موازین کلی پذیرفته‌شده بین‌المللی و براساس اصول زیر همکاری خواهند کرد:

۱- برابری و عمل متقابل؛

۲- استقلال در تصمیم‌گیری در سطح داخلی؛

۳- امدادسانی از سوی طرف‌ها طبق امکانات آن‌ها؛

۴- توزیع وسایل امدادی بین اشخاص آسیب‌دیده، بدون تبعیض از نظر نژادی، قومیتی، مذهبی، سیاسی یا موارد دیگر.

ماده ۴- شکلهای همکاری

همکاری میان طرف‌ها به‌موجب این موافقتنامه شامل موارد زیر می‌شود:

- ایجاد و بهبود نظام همکاری به‌منظور پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری؛

- همکاری بین طرف‌ها در مورد پیش‌بینی و نظارت بر شرایط اضطراری؛

- اطلاع‌رسانی (هشدار) در مورد خطر بروز شرایط اضطراری که ممکن است بر طرف دیگر تأثیر بگذارد؛

- امدادسانی در واکنش به شرایط اضطراری؛

- مساعدت لازم برای تجهیز گروه‌های امدادسان؛

- تبادل تجربه در زمینه سازماندهی آموزش رفتاری در شرایط اضطراری؛

- تبادل اطلاعات، منابع علمی فنی، نتایج کارهای تحقیقاتی و فناوریانه در زمینه پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری؛

- برگزاری فراهمایی‌های مشترک، کارگاه‌ها، جلسات آموزشی و تمرین و نمایشگاه‌های تخصصی؛

- آموزش تخصصی در مؤسسات آموزشی، تبادل کارآموز، استاد، دانشمند و کارشناس؛

- فعالیت‌های دیگر در زمینه پیشگیری و واکنش به شرایط اضطراری طبق توافق طرف‌ها.

ماده ۵- مقام‌های صلاحیت‌دار

۱- طرف‌ها، مقام‌های صلاحیت‌دار زیر را به‌منظور اجرای این موافقتنامه تعیین می‌نمایند:

از طرف جمهوری آذربایجان - وزارت شرایط اضطراری جمهوری آذربایجان؛

از طرف جمهوری اسلامی ایران - وزارت کشور جمهوری اسلامی ایران (سازمان مدیریت بحران کشور)؛

از طرف جمهوری قزاقستان - وزارت کشور جمهوری قزاقستان؛ وزارت سرمایه‌گذاری و توسعه جمهوری قزاقستان؛

از طرف فدراسیون روسیه - وزارت امور دفاع مدنی، شرایط اضطراری و رفع پیامدهای بلایای طبیعی فدراسیون روسیه، وزارت حمل و نقل فدراسیون روسیه؛

از طرف ترکمنستان - وزارت دفاع (اداره شرایط اضطراری و عملیات نجات اداره کل عملیات نجات و حفاظت غیرنظامی) ترکمنستان.

۲- در صورت تعیین مقام صلاحیت‌دار دیگر یا تغییر نام آن، طرف مربوط، امین اسناد را جهت اطلاع‌رسانی به طرف‌های دیگر آگاه خواهد کرد.

ماده ۶ - درخواست امداد رسانی

۱- امداد رسانی براساس درخواست کتبی یک طرف صورت می‌گیرد. در موارد استثنائی درخواست‌ها می‌تواند به‌صورت شفاهی و با تأیید کتبی بعدی ارائه گردد. طرف درخواست‌کننده اطلاعات زیر را در درخواست امداد رسانی مشخص خواهد کرد:

(الف) محل، زمان وقوع شرایط اضطراری، ابعاد آن و وضعیت فعلی منطقه شرایط اضطراری؛

(ب) اقداماتی که تا لحظه درخواست صورت گرفته است، توصیف دقیق کمک درخواستی، اولویت‌های واکنش به شرایط اضطراری؛

۲- طرف درخواست‌شونده در اسرع وقت، طرف درخواست‌کننده را از امکانات خود، میزان و شرایط کمکی یا عدم امکان تأمین کمک آگاه خواهد کرد.

۳- طرف درخواست‌کننده در حد امکان اطلاعات مذکور در بند (۲) این ماده را به‌روز می‌نماید و فوری آن را به طرف تأمین‌کننده انتقال خواهد داد.

ماده ۷- هماهنگی و تعامل در هنگام شرایط اضطراری

۱- در قلمرو طرف درخواست‌کننده، هماهنگ‌سازی، مدیریت و کنترل عملیات گروه‌های امداد رسان توسط مقام صلاحیت‌دار طرف درخواست‌کننده از طریق رؤسای گروه‌ها صورت می‌پذیرد.

۲- طرف درخواست‌کننده اطلاعات به‌موقع را در مورد وضعیت منطقه شرایط اضطراری، محل مرکز واکنش به شرایط اضطراری و مترجمان، در اختیار رؤسای گروه‌های امداد رسان قرار خواهد داد. همچنین طرف درخواست‌کننده از امنیت و ایمنی گروه‌های امداد رسان اطمینان حاصل نموده و مرکز بهداشتی و تجهیزات ارتباطی را در اختیار آن‌ها قرار خواهد داد.

۳- مدت اقامت گروه‌های امداد رسان در قلمرو کشور طرف درخواست‌کننده براساس توافق طرف‌های ذی‌ربط تعیین خواهد شد.

۴- پس از اتمام عملیات واکنش، رئیس گروه امداد رسان گزارشی را در رابطه با فعالیت گروه خود در واکنش به شرایط اضطراری و نتایج کار به مقام صلاحیت‌دار کشور طرف درخواست‌کننده ارائه خواهد داد.

ماده ۸ - گذر

۱- کشور طرف گذری، گذر گروه‌های امداد‌رسان، تجهیزات و وسایل امدادی از طریق قلمرو خود را طبق قوانین ملی خود و قواعد حقوق بین‌الملل تسهیل خواهد نمود و اقدامات اداری و حقوقی لازم را در زمینه‌های کمک به موارد زیر اتخاذ می‌نماید:

الف - ورود و خروج و استفاده از قلمروی کشور آن توسط کلیه وسایل حمل و نقل در نظر گرفته‌شده برای واکنش به شرایط اضطراری؛

ب - حرکت سریع گروه‌های امداد‌رسان، تجهیزات و وسایل امدادی برای واکنش به شرایط اضطراری به قلمرو کشور آن، از طریق قلمروی آن کشور یا خروج از کشور آن.

۲- طرف تأمین‌کننده کشور طرف‌های گذری را از مسیر جابه‌جایی گروه‌های امداد‌رسان و مسیرهای ارسال تجهیزات و وسایل امدادی آگاه خواهد کرد.

ماده ۹- نحوه ورود، خروج و اقامت گروه‌های امداد‌رسان در قلمرو کشور طرف درخواست‌کننده

۱- پیش از رسیدن گروه امداد‌رسان به قلمرو کشور طرف درخواست‌کننده و یا کشور گذری، مقام صلاحیت‌دار طرف تأمین‌کننده فهرست اعضای گروه را با درج مشخصات و اسناد هویتی آن‌ها به طرف درخواست‌کننده یا کشور گذری ارسال خواهد کرد.

۲- طرف درخواست‌کننده و کشور گذری، طبق قوانین ملی و تعهدات بین‌المللی خود، ترتیباتی را برای تشریفات ورود و خروج اولویت‌دار برای گروه‌های امداد‌رسان طرف تأمین‌کننده برقرار خواهند کرد.

۳- ورود اعضای گروه امداد‌رسان به قلمروی طرف درخواست‌کننده یا کشور گذری و خروج از آن، از طریق مبادی ورودی مورد توافق طرف‌ها با استفاده از اسناد هویتی معتبر به رسمیت شناخته‌شده توسط کشور طرف درخواست‌کننده و کشور گذری انجام خواهد شد.

۴- در صورت لزوم طرف درخواست‌کننده و کشور گذری، روایید اعضای گروه‌های امداد‌رسان را در اسرع وقت صادر خواهند کرد.

۵ - نحوه حمل و نقل سگ‌های نجات به‌عنوان بخشی از گروه امداد‌رسان و اقامت آن‌ها در قلمروی کشور طرف درخواست‌کننده و کشور گذری طبق قواعد قرنطینه طرف درخواست‌کننده و کشور گذری تعیین خواهد شد.

۶ - اعضای گروه‌های امداد‌رسان در زمان اقامت خود در قلمروی کشور طرف درخواست‌کننده و کشور گذری، قوانین ملی کشورهای مربوط را رعایت خواهند کرد.

۷- طرف درخواست‌کننده هر گونه مساعدتی را برای ورود هر چه سریع‌تر گروه‌های امداد‌رسان، تجهیزات و وسایل امدادی به منطقه شرایط اضطراری به‌عمل خواهد آورد.

۸ - گروه‌های امداد‌رسان باید برای فعالیت مستقل طی مدت حداقل هفتاد و دو ساعت از لحظه ورود به محل شرایط اضطراری آمادگی داشته باشند. پس از مدت هفتاد و دو ساعت، طرف درخواست‌کننده منابع لازم برای کارگروه امداد‌رسان را تأمین خواهد نمود، مگر آنکه به‌گونه دیگری توسط طرف‌ها توافق شده باشد.

۹- طرف درخواست‌کننده امنیت غذایی و وسایل زندگی اولیه‌ای که در اختیار گروه امداد‌رسان قرار گرفته است را تضمین می‌نماید.

ماده ۱۰- استفاده از حمل و نقل هوایی

۱- جابه‌جایی گروه‌های امداد‌رسان، تجهیزات و وسایل امدادی را می‌توان از طریق هوایی انجام داد.
۲- در صورت اتخاذ تصمیم مبنی بر استفاده از حمل و نقل هوایی، مقام صلاحیت‌دار کشور طرف تأمین‌کننده، نوع و علائم پروازی هواپیما، مسیر پرواز، فرودگاه مقصد، تعداد اعضای خدمه پرواز، فهرست مسافری با ذکر جزئیات وظیفه آن‌ها و توصیف بار را به آگاهی طرف درخواست‌کننده و کشور گذری می‌رساند.

۳- پروازها طبق قواعد سازمان بین‌المللی هواپیمایی کشوری (ایکائو) و قوانین ملی کشور طرف‌ها صورت خواهد گرفت.

۴- هواپیمای کشور طرف تأمین‌کننده که به‌موجب این موافقت‌نامه در اقدامات و اکشن مشارکت دارد از هر نوع پرداخت مالیات برای پرواز، فرود، برخاستن و توقف در زمان اقامت و خدمات ناوبری طرف درخواست‌کننده و طرف‌های گذری معاف خواهد بود.

۵- بازپرداخت هزینه‌های مربوط به سوخت و خدمات تعمیر و نگهداری هواپیمای کشور طرف تأمین‌کننده براساس توافق طرف‌های مربوط صورت می‌گیرد.

ماده ۱۱- استفاده از حمل و نقل دریایی

۱- جابه‌جایی گروه‌های امداد‌رسان، تجهیزات و وسایل امدادی را می‌توان از طریق حمل و نقل دریایی انجام داد.

۲- در صورت اتخاذ تصمیم مبنی بر استفاده از حمل و نقل دریایی، مقام صلاحیت‌دار کشور طرف تأمین‌کننده، نوع شناورها، تعداد اعضای خدمه، فهرست مسافری با ذکر وظیفه آن‌ها و توصیف بار را به آگاهی طرف درخواست‌کننده می‌رساند.

۳- شناور کشور طرف تأمین‌کننده که به‌موجب این موافقت‌نامه در اقدامات و اکشن مشارکت دارد از هر نوع پرداخت عوارض بندری کشور طرف درخواست‌کننده معاف خواهد بود.

۴- بازپرداخت هزینه‌های مربوط به سوخت و خدمات تعمیر و نگهداری شناور کشور طرف تأمین‌کننده براساس توافق طرف‌های مربوط صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۲- ورود، خروج و گذر تجهیزات و وسایل امدادی

۱- رئیس گروه امداد‌رسانی فهرست تجهیزات و وسایل امدادی با هدف و اکشن به شرایط اضطراری را که مقام‌های صلاحیت‌دار کشور طرف‌های تأمین‌کننده و درخواست‌کننده در مورد آن توافق کرده‌اند و وارد شده است، به مقام‌های گمرکی کشور طرف درخواست‌کننده و کشور گذری ارائه خواهد کرد.

۲- تجهیزات و وسایل امدادی که به‌موجب این موافقت‌نامه وارد یا خارج می‌شوند، از تمامی عوارض گمرکی، مالیات‌ها و دیگر عوارض معاف خواهند بود.

۳- تریخیس گمرکی تجهیزات و وسایل امدادی طبق قوانین کشور طرف‌ها و با اولویت صورت می‌پذیرد.

۴- پس از اتمام کار امدادسانی، تجهیزاتی که به قلمروی کشور طرف درخواست‌کننده وارد شده‌اند (به‌استثنای آن‌هایی که کاملاً مصرف شده‌اند یا از بین رفته‌اند) توسط طرف تأمین‌کننده خارج خواهند شد. امحاء یا مصرف کامل تجهیزات و نیز توزیع وسایل امدادی در بین اشخاص آسیب‌دیده توسط مقام صلاحیت‌دار کشور طرف درخواست‌کننده مستند خواهد شد. چنانچه بنابر شرایطی خاص، امکان خارج ساختن تجهیزات نباشد ترتیب انتقال آن‌ها به طرف درخواست‌کننده حسب مورد براساس توافق طرف‌ها، انجام خواهد شد.

ماده ۱۳- حفظ اطلاعات

اطلاعاتی که در نتیجه فعالیت‌ها در چهارچوب این موافقت‌نامه دریافت شده است به‌استثنای اطلاعات محرمانه‌ای که به‌موجب قوانین کشور طرف‌ها محرمانه می‌باشند و امکان افشای آن‌ها وجود ندارد، به‌صورت عمومی در دسترس قرار خواهد گرفت، مگر اینکه طرف‌ها به‌گونه دیگری توافق نمایند.

ماده ۱۴- هزینه‌های امدادسانی

۱- براساس توافق طرف‌ها، امدادسانی می‌تواند به‌صورت بلاعوض یا همراه با بازپرداخت صورت بگیرد.

۲- طرف درخواست‌کننده می‌تواند درخواست امدادسانی خود را در هر زمانی از طریق آگاه‌ساختن طرف تأمین‌کننده لغو نماید. اگر امدادسانی به‌صورت همراه با بازپرداخت صورت پذیرد، طرف تأمین‌کننده حق دارد بازپرداخت هزینه‌های انجام‌شده تا لحظه لغو درخواست امدادسانی را مطالبه نماید.

۳- پوشش بیمه اعضای گروه امدادسان توسط طرف تأمین‌کننده صورت می‌پذیرد. هزینه‌های بیمه‌ای در صورت امدادسانی از نوع همراه با بازپرداخت، جزء هزینه‌های کلی امدادسانی محسوب نمی‌شود و قابل بازپرداخت نیست.

۴- در صورت امدادسانی به‌صورت همراه با بازپرداخت، ظرف مدت یک‌هفته پس از اتمام عملیات واکنش به شرایط اضطراری، مقام صلاحیت‌دار کشور طرف تأمین‌کننده، حجم امدادسانی را به آگاهی مقام صلاحیت‌دار طرف درخواست‌کننده خواهد رساند.

۵- در صورت امدادسانی به‌صورت همراه با بازپرداخت، مقام‌های مربوط کشور طرف درخواست‌کننده و تأمین‌کننده ظرف مدت یک ماه از تاریخ اتمام عملیات واکنش به شرایط اضطراری، پیش‌نویس سند دوجانبه‌ای را در مورد هزینه‌های امدادسانی تنظیم خواهند کرد که حاوی اطلاعاتی در مورد علل و ویژگی شرایط اضطراری می‌باشد. بازپرداخت هزینه‌ها توسط طرف درخواست‌کننده در طی مدتی که به توافق طرف‌ها رسیده است براساس سند دوجانبه هزینه‌های امدادسانی صورت می‌پذیرد.

ماده ۱۵- جبران خسارت در هنگام امدادسانی

۱- خسارتی که توسط اعضای گروه امدادسانی به اشخاص حقیقی یا حقوقی در قلمروی کشور طرف درخواست‌کننده در حین انجام وظایف به‌موجب این موافقت‌نامه وارد می‌شود توسط طرف درخواست‌کننده طبق قوانین کشور طرف درخواست‌کننده جبران خواهد شد.

۲- چنانچه خسارتی از سوی اعضای گروه امدادسان به اشخاص حقیقی یا حقوقی در قلمروی کشور طرف درخواست‌کننده به‌صورت عمد یا به دلیل بی‌احتیاطی وارد شود و موضوع از سوی مقام‌های ذی‌ربط کشور طرف درخواست‌کننده اثبات گردد، مقام‌های صلاحیت‌دار کشور طرف‌های درخواست‌کننده و تأمین‌کننده، اطلاعات مربوط را مبادله و اقداماتی را برای جبران خسارت وارده طبق توافق طرف‌های مربوط به‌عمل خواهند آورد.

ماده ۱۶- ارتباط با دیگر پیمان‌های بین‌المللی

این موافقت‌نامه خدشه‌ای به حقوق و وظایف طرف‌ها به‌موجب پیمان‌های بین‌المللی دیگری که عضو کشور آن‌ها عضو آن‌ها هستند، وارد نخواهد ساخت.

ماده ۱۷- ارتباط با رژیم حقوقی دریای خزر

هیچ‌یک از مفاد این موافقت‌نامه به‌گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که پیش‌قضاوت در مورد نتایج مذاکرات رژیم حقوقی دریای خزر باشد.

ماده ۱۸- حل و فصل اختلاف

اختلافاتی که درخصوص اجراء یا تفسیر این موافقت‌نامه بین طرف‌ها بروز می‌کند، از طریق رایزنی، مذاکره یا دیگر روشهای مسالمت‌آمیزی حل و فصل خواهد شد که طرف‌ها مناسب می‌دانند.

ماده ۱۹- اضافات و اصلاحیه‌ها

۱- این موافقت‌نامه ممکن است طبق توافق طرف‌ها تکمیل یا اصلاح شود.

۲- اضافات و اصلاحیه‌های این موافقت‌نامه جزء لاینفکی از آن محسوب و به‌صورت تشریفات (پروتکل‌های) جداگانه تنظیم و طبق تشریفات مندرج در ماده (۲۱) این موافقت‌نامه لازم‌الاجراء خواهند شد.

ماده ۲۰- امین اسناد

دولت فدراسیون روسیه امین اسناد این موافقت‌نامه خواهد بود.

ماده ۲۱- لازم‌الاجراء شدن

این موافقت‌نامه در سی‌امین روز پس از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه کتبی در مورد اتمام تشریفات داخلی ضروری برای لازم‌الاجراء شدن آن، توسط امین اسناد، لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۲۲- انصراف از عضویت در موافقت‌نامه

هریک از طرف‌ها می‌تواند از عضویت در این موافقت‌نامه با ارسال اطلاعیه‌ای به امین اسناد مبنی بر این تصمیم، انصراف دهد. این موافقت‌نامه برای طرف مربوط برای مدت دوازده‌ماه از تاریخ دریافت اطلاعیه مزبور توسط امین اسناد، لازم‌الاجراء باقی خواهد ماند.

این موافقتنامه در شهر آستاراخان در تاریخ ۲۹ سپتامبر ۲۰۱۴ (۷ مهر ۱۳۹۳) در یک نسخه اصلی به زبان‌های فارسی، آذربایجانی، قزاقستانی، روسی، ترکمنی و انگلیسی تنظیم شده است که همه متن‌ها از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت بروز اختلاف، در تفسیر متن انگلیسی ملاک خواهد بود. نسخه اصلی این موافقتنامه برای امین اسناد فرستاده خواهد شد که تصویرهای تأییدشده این موافقتنامه را به طرف‌ها ارسال خواهد کرد.

از طرف دولت جمهوری آذربایجان

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف دولت فدراسیون روسیه

از طرف دولت ترکمنستان

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و دو ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و هشتم تیرماه یک‌هزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۱/۵/۱۳۹۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی